

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217218994
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4217218994.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci navrhovateľky: R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., N. K. XX/XX, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: Z. C., nar. XX.X.XXXX, bytom R., Malá K. XX/XX, o návrhu na určenie príspevku na rozvedenú manželku, o späťvzati návrhu po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9Pc/60/2017- 53 zo dňa 14.2.2018, takto

rozhodol:

Odvolačí súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal povinného Z.a prispievať na výživu rozvedenej manželky R. mesačne sumou 100 eur počnúc od 1.8.2017 s tým, že výživné je splatné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky. Zaostály príspevok na výživu rozvedenej manželky za obdobie od 1.8.2017 do 31.1.2018 v sume 600 eur ho zaviazal súd zaplatiť k rukám navrhovateľky v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným, počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením či i len jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. Súd návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 72, § 73 Zákona o rodine. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Navrhovateľka a povinný sú bývalí manželia, pričom ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom 9P/97/2016 zo dňa 23.11.2016 a maloletý Z. bol na čas po rozvoде zverený do starostlivosti matky, jeho otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 200 eur. Z lekárskej správy MUDr. Darie Strhanovej vyplynulo, že navrhovateľka v júli 2017 bola na vyšetrení z dôvodu, že vo väčšom množstve užila lieky a z toho dôvodu sa začala liečiť aj u Mgr. Karoly Majlingovej. Bolo uskutočnené psychologicko- diagnostické vyšetrenie navrhovateľky, kde bola zistená prítomnosť stredne ťažkej depresívnej poruchy na báze chronickej, emočnej frustrácie a záťaž. Z daňového priznania navrhovateľky o priznaní dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016 súd zistil, že základ dane je 205,18 eur, z toho daňová povinnosť 38,98 eur. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016 u navrhovateľky súd zistil, že má čistý mesačný príjem 334 eur. Okrem toho poberá výživné na mal. Z. v sume 250 eur a rodinné prídavky 23,52 eur. Od leta 2017 je práceneschopná, avšak pre dlžobu v zdravotnej poisťovni nie je evidovaná ako práceneschopná. Ťažko zvláda výchovu maloletého, ktorý má diagnostikované ADHD a poruchy správania. Ohľadom povinného súd konštatoval, že inú vyživovaciu povinnosť okrem mal. Z. nemá, je rozvedený. Podľa daňového priznania za rok 2016 má čistý mesačný príjem 308 eur. Má evidované príjmy 23 551,53 eur a výdavky 19 850,38 eur. Súd bol toho názoru, že v súčasnosti navrhovateľka pre svoj zlý psychický zdravotný stav nie je schopná sa zamestnať a starať sa o svoju výživu, ako aj výživu mal. Z.. Toto vyplýva aj z jej podania vo veci 9P/57/2017, kedy už v marci 2017 podala návrh na zverenie maloletého do starostlivosti otca, nakoľko

nezvládala starostlivosť o neho najmä po psychickej stránke. Tento návrh neskôr vzala späť v máji 2017. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že je naplnené ustanovenie § 72 Zákona o rodine, kedy navrhovateľka preukázala, že má nepriaznivý zdravotný stav, nie je schopná sa momentálne zamestnať, stará sa o dieťa, preto súd jej návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal povinného prispievať na jej výživu sumou 100 eur, počnúc od 1.8.2017 tak, ako to navrhovateľka žiadala. Pretože príspevok na rozvedenú manželku nemá zabezpečiť rovnakú životnú úroveň ako manželke, ale má zabezpečiť len primeranú výživu, súd bol toho názoru, že suma 100 eur zo strany bývalého manžela je suma postačujúca na primeranú výživu bývalej manželky, a preto návrh vo zvyšku, keď žiadala 250 eur mesačne, ako nedôvodný zamietol. Súčasne súd rozhodol aj o zameškanom príspevku na rozvedenú manželku za obdobie od 1.8.2017 do 31.1.2018 za 6 mesiacov v sume 600 eur, ktorú sumu mu umožnil zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne až do vyrovnania.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné Z. Uviedol, že nie je schopný a ani ochotný platiť na výživu navrhovateľky, lebo práve kvôli finančnej situácii v ich manželstve sa rozviedol, keď navrhovateľka mala množstvo dlhov, ktoré teraz on musí splácať.

3. Navrhovateľka písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 4.4.2018, t. j. po vyhlásení rozsudku oznámila, že návrh berie v celom rozsahu späť. Osoba povinná platiť výživné Z. C. uviedol, že súhlasí so späťvzatím návrhu.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodujúc o späťvzatí návrhu bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) v súlade s ustanovením § 370 ods. 1,2 CSP pripustil späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

5. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

6. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

7. Pri rozhodovaní o späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo po rozhodnutí súdu prvej inštancie, odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať s návrhom má výlučne navrhovateľka. Súd prvej inštancie v danej veci rozhodol rozsudkom č. k. 9Pc/60/2017- 53 zo dňa 14.2.2018, proti ktorému podal odvolanie povinný Z. C., preto uvedené rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. Navrhovateľka následne súdu prvej inštancie dňa 4.4.2018 doručila späťvzatie návrhu v celom rozsahu. Podľa § 370 ods. 2 CSP, späťvzatie žaloby žalobcom odvolací súd nepripustí v tom prípade, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. V danom prípade povinný Donald Szorád však vyjadril svoj výslovný súhlas so späťvzatím žaloby a zastavením konania.

8. Keďže navrhovateľka po rozhodnutí súdu prvej inštancie do času, kým rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, písomným podaním zo dňa 4.4.2018 vzala svoj návrh v celom rozsahu späť, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené všetky podmienky stanovené v § 370 CSP. Pre uvedené dôvody odvolací súd späťvzatie návrhu pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

9. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).